

der have Tvivl, skulle tillade en extraordinair Behandling. Der er en Yttring af den høitæredede Minister, som jeg nødig vil komme tilbage til, men hvad jeg dog ikke kan undlade. Han gjorde en Sammenstilling mellem det Mindretal, der vilde stemme mod extraordinair Behandling, og et Mindretal paa et andet Sted. Jeg skal henstille til den høitæredede Minister, om der virkelig er en saadan Aarsagernes Righed tilstede, at man med Høie kan sammenstille disse to Ting. Det skulde gjøre mig overmaade ondt, om nogen Mand kunde have den Tanke om mig, at jeg kunde stille de to Spørgsmaal sammen. Noget Rignende skal jeg svare den ærede 6te Landstingsmand for 6te Kreds (Bloug), der henviste til Forhandlingerne ifjor. Det dreiede sig da om en meget vidtløftigt behandlet Sag; men her er Sagen ikke tilstrækkelig opløst. Derjom jeg for at begrunde min Stemme endnu maa fremsøre en Yttring, om Sagens Realitet, vil jeg sige, at jeg indseer ikke, hvorledes man kan tale om en Nødvendighed eller Nytte af en foreløbig Lov paa eet Aar, naar man agter at komme næste Aar med et Lovforslag til Sagens Ordning. Thi naar man da havde givet en Repræsentation Lov til at overføre Næringsfatten s. Ex. paa Grundtaxt eller paa Formue og Reilighed, vil man, naar man erindrer den Indflydelse, en saadan Skat udøver paa de faste Eiendommens Værdi, have den største Banskælighed ved siden at komme bort derfra igjen. Er det rigtigt for 1 eller 2 Aar at forandre et Forhold, der har bestaaet i en Række af Aar, naar der er Udsigt til en ny Lov?

Bloug: Enhver er ganske sikkert uberettiget til at behreide den meget ærede Minoritet, at Kjøbstædernes Interesser ikke ligge den paa Hjerte. Det har jeg heller ikke hørt Noget gjøre. Jeg skal dernæst bemærke, at her fornuftigviis ikke kan være Tvivl om, at dette Onske jo næres omkring i Kjøbstæderne, forbi det saavel under de i Rigsdagen stedfundne Forhandlinger om den nye Næringslov som under de Forhandlinger ved Valgene, der gik forud for denne Lovs Vedtagelse, og som have fundet Sted senere, er fra mangfoldige Sider ytret og forudsat, at der forestod en Foran-

bring i Beskatningsforholdene; saasnart Næringsfriheden blev indført. Det troer jeg, at Enhver vil erkjende for overeensstemmende med Sandheden. Naar den ærede Taler nu vil have det nøie optalt, hvormange Kjøbstæder der ønske og hvormange der ikke ønske en saadan Forandring, da er det jo først muligt at faae Bished herom igjennem nærværende Lov, thi den giver først Kjøbstæderne en virkelig Grund og Ret til at udtale dette Onske. Hvad dernæst Skattefordelingen i Kjøbstæderne angaaer, hvilken den ærede 2den Landstingsmand for 10de Kreds (Lehmann) har meent, at det var farligt at foretage Forandringer i, fordi de ikke næringsdrivende Classer let kunne blive forurettede, da troer jeg, at denne Taler seer større ud, end den er. Jeg troer, at naar man hidtil har fordeelt Skatten deels efter Næring, deels efter Grund og deels efter Formue og Reilighed, saa har man ved Fastsettelsen af den sidste Skat mere eller mindre umiddelbart og ligefrem taget Hensyn til Næringsfatten. Man har ikke beskattet den næringsdrivende dobbelt. Der er ingen Grund til at troe, at Forholdet mellem de Skatthende vilde blive væsentlig forrykket ved denne Lov. Den ærede Taler har Ret i, at Enhver, der bærer en Skat, helst vil være fri for den. Jeg nægter heller ikke, at der paa enkelte Steder kan have viist sig en for stærk fremtrædende Tilbøielighed til at beskatte de ikke næringsdrivende; men jeg troer paa den anden Side, at naar Communalbestyrelsernes Onske om at faae Næringsfatten ophævet og anderledes fordeelt, ikke kan opfyldes, uden at Magistraten, Amtmanden og Indenrigsministeren faae Reilighed til at tage Spørgsmaalet under Overveielse, maae disse 3 Instanser ansees tilstrækkelige til at beskytte de ikke næringsdrivende Skatthedere.

Naar den sidste ærede Taler med nogen Varme har beklaget sig over, at man satte Minoriteten i den ubehagelige Nødvendighed, at den maatte bruge sin Ret for ikke at komme til at afstemme om en Sag, hvorom den har Tvivl, forekommer det mig, at Enhver, der har Tvivl om en Sag, er moden til Afgjørelse eller ikke, ikke har Andet at gjøre end at